Say, 'whatever will be gathered'

אימא כל המתלקט –

OVERVIEW

The גמרא interpreted the צנועין of צנועין (that they did not say כל הנלקט [in the past] for that would contradict the ruling of ר"י regarding הקדש שאינו ברשותו, but rather) that they said, whatever will be picked should be redeemed. חוספות discusses the effectiveness of redeeming כרם רבעי while it is still attached to the vine.

משמע דחל פדיון במחובר לקרקע שהרי קודם לקיטה היה מתחלל It seems that redemption of כרם רבעי is effective even if the fruit is still attached to the ground, for when they said כל המתלקט it meant that the redemption took place before it was picked from the vine -

שהרי אחר שנלקט שבא לרשות אחרים אין לבעלים כח בהן לחלל²Since after it was picked, when it entered into the domain of others (the gatherers) the owners do not have the power to redeem them since it is not ברשותם.

מוספות asks:

רימה דבתוספתא משמע דאין חילול במחובר דתניא בסוף מעשר שני 3 - And it is astounding! For it seems from the תוספתא that there is no אילול by מחובר לקרקע in the end of תוספתא מע"ש, regarding -

כרם רבעי בית שמאי אומרים אין פודין אותם ענבים ⁴ אלא יין ובית הלל אומרים ענבים ויין -אומרים שיון אומרים אין פודין אותם ענבים מחודים, where ש"ש maintain that one does not redeem them when they are still grapes, but rather they are redeemed once they become wine, and ב"ה maintains they can be redeemed both as grapes and wine -

- 6 ונראה שאין פדש קדש ממעשר נוראה דטעמא דילפינן פודין במחובר לקרקע ונראה דטעמא דילפינן במחובר לקרקע ממעשר מחובר שוו (ב"ה and ב"ש) agree that they are not redeemed when they are מחובר This concludes the תוספתא. And it seems that the reason is because we derive it through a קדש קדש ס גזירה שוה מעשר שני מעשר שני from מעשר שני.

¹ Once it was picked and in the possession of the gatherers, the owners can no longer redeem them for it is שלא

² This was the reason the גמרא said that they did not say כל הגלקט (in the past), for then it is not ברשות בעלים.

 $^{^3}$ פרק ה הלרה יא

⁴ Presumably we are discussing grapes which are intended to be made into wine.

⁵ This מוספתא which states שאין פודין במחובר לקרקע which states אמרא contradicts our גמרא which indicates that פודין במחובר לקרקע!

מוספות answers:

ריש לומר דהתם לא הוי טעמא אלא משום דמחובר אין דמיו ידועין - And one can say that there (in תוספתא מע"ש) the reason that it cannot be redeemed מחובר is only because that while the grapes are מחובר its monetary value is unknown (but not because of any 8 -

ולכך אין פודין אפילו על פי שלשה⁹ והיינו נמי¹⁰ טעמא דבית שמאי:

And therefore they cannot be redeemed while they are מחובר, even with three people assessing its value, and this is also the reason of ב"ש that one cannot redeem grapes, for the true value is not known until they become wine.

SUMMARY

is (generally) not redeemed במחובר because there is no true evaluation of its worth until it is harvested.

THINKING IT OVER

- 1. Why indeed do we not derive that we are not פודה כרם that we are not פודה כרם that we are not פודה כרם להשובר מדאורייתא $?^{12}$
- 2. How does תוספות know that the reason for כרם רבעי (by יכרם רבעי) is because of אין דמיו ידועין and not because of the גז"ש?

-

 $^{^{7}}$ תוספות answer is that כרם כמח כמח למחובר מן נפדה במחובר מן נפדה דין דרבנן that it should not be נפדה מוספות that we should be able to assess its value properly. However, regarding the הכמים allowed the צנועין to be מלקטים in order to prevent the מלקטים from transgressing the איסור רבעי.

⁸ See 'Thinking it over' # 1.

⁹ The first סנהדרין משנה states that רבעי whose value is not known should be redeemed through the assessment of three people. However, our תוספות rules, if the מדובר is still מדובר it should not be done then (even with three assessors) but rather wait until it is harvested to receive a proper assessment.

¹⁰ See 'Thinking it over' # 2.

¹¹ See footnote # 8.

 $^{^{12}}$ See משה נחלת.